

af straffetiden, jf. § 8, stk. 3, og § 14, stk. 2, i forslaget til straffuldbyrdselseslov.

Retsplejelovens § 1000, 1. pkt., indeholder en adgang for retten eller de lægdommere, der har medvirket ved sagens behandling, til at indstille til justitsministeren, at domfældte benådes. § 1000, 2. pkt., indeholder en bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved udøvelsen af lægdommers adgang til at afgive indstilling om benådning. Som det fremgår af pkt. 5.3.2. i de almindelige bemærkninger til forslaget til straffuldbyrdselseslov, blev denne bestemmelse oprindeligt indført med dødsstraffen for øje. Dødsstraffen blev afskaffet endeligt ved lov nr. 1097 af 22. december 1993 om ændring af lov om tillæg til borgerlig straffelov angående forræderi og anden landsskadelig virksomhed og lov om straf for krigsforbrydelser.

Retsplejelovens § 1000 skal sammenholdes med § 1001, stk. 3, 1. pkt., 1. led, hvorefter straffens fuldbyrdelse udsættes, når den ret, som har afsagt dommen, finder grund til at indstille den domfældte til fuldstændig benådning eller til at benådes med straf af en mildere art. Det samme gælder, når ansøgning herom indgives af den domfældte, for så vidt en ansøgning ikke allerede tidligere er afslået, jf. § 1001, stk. 3, 1. pkt., 2. led. Om en påbegyndt fuldbyrdelse af straffen skal standses på grund af en ansøgning om benådning, afgøres ifølge retsplejelovens § 1001, stk. 3, 2. pkt., af justitsministeren.

Efter retsplejelovens § 1001, stk. 1, skal straffuldbyrdelsen udsættes, såfremt den, der er idømt frihedsstraf, bliver alvorligt syg. I øvrigt kan justitsministeren tillade, at straffuldbyrdelsen udsættes, når en umiddelbar udståelse af straffen ville medføre uforholdsmæssige, uden for straffens øjemed liggende følger for den pågældendes velfærd eller væsentlige ulemper for det offentlige, jf. retsplejelovens § 1001, stk. 2.

I kapitel 5 i forslaget til straffuldbyrdselseslov foreslås en samlet regulering af udsættelse med straffuldbyrdelsen og den administrative behandling af sager om benådning. I dette kapitel indgår også en nærmere regulering af spørgsmålet om, hvornår straffuldbyrdelsen skal udsættes på behandlingen af en ansøgning om udsættelse eller benådning.

På den baggrund foreslås de ovennævnte bestemmelser i retsplejelovens §§ 1000 og 1001 ophævet.

Retsplejelovens § 1003 indeholder en bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte bestemmelser om, at politimesterens afgørelse om henstand med eller afdragsvis betaling af bøder, sagsomkostninger og

konfiskation ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Som nævnt bl.a. i bemærkningerne ovenfor til retsplejelovens § 997, stk. 2, i lovforslagets § 2, nr. 20, foreslås retsplejelovens § 1003, for så vidt angår bøder, overført til straffuldbyrdselsesloven som led i en samlet regulering af fuldbyrdelsen af bødestrafte.

Ved lovforslagets § 2, nr. 22, foreslås retsplejelovens § 1003 ophævet, idet reglerne om konfiskation, tvangsbøder og sagsomkostninger videreføres ved en henvisning i retsplejelovens § 997, stk. 2, om konfiskation, § 997, stk. 3, om tvangsbøder og § 1013, stk. 3, om sagsomkostninger til § 90, stk. 4, om afskæring af klageadgangen i visse bødesager i forslaget til straffuldbyrdselseslov, jf. herved bemærkningerne til de pågældende bestemmelser i lovforslagets § 2, nr. 20, 21 og 25.

Til nr. 23 (retsplejelovens § 998, stk. 1)

Opstår der med hensyn til dommens fortolkning, beregningen af frihedsstraffe, som er idømt eller træder i stedet for idømt straf, eller i andre henseender tvist mellem politimesteren eller den overordnede myndighed og den, over for hvem der er spørgsmål om at fuldbyrde en straffedom, forelægges spørgsmålet på dennes begæring for den ret, der har afsagt dom i sagen i 1. instans, jf. retsplejelovens § 998, stk. 1. Efter retsplejelovens § 91, stk. 2, 2. pkt., træffes rettens afgørelse under medvirken af domsmænd.

Som led i straffuldbyrdselsesloven foreslås § 998, stk. 1, ændret med henblik på, at uenighed om kriminalforsorgens beregning af straffetiden afgøres efter denne lov som led i en samlet regulering af spørgsmålet om beregning af straffetiden, jf. § 112, nr. 1, jf. §§ 14 og 16. Herudover tilsigtes ingen ændring af det hidtidige anvendelsesområde for retsplejelovens § 998, stk. 1. Denne bestemmelse vil derfor fortsat bl.a. skulle anvendes på tvist om fordelingen af sagsomkostninger og om forældelse af adgangen til straffuldbyrdelse, jf. straffelovens § 97 og § 97 a.

Til nr. 24 (retsplejelovens § 999)

Som led i gennemførelsen af straffuldbyrdselsesloven foreslås retsplejelovens § 999 i et nyt stk. 2 suppleret af en bestemmelse, hvorefter straffedommen i tilfælde, hvor domfældte er varetægtsfængslet efter dom, skal fuldbyrdes, så snart det kan konstateres, at dommen er endelig.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at en person, der er varetægtsfængslet efter endelig dom, hurtigst muligt overgår fra behandling efter retsplejelovens regler om varetægtsarrestanter til straffuldbyrdel-